

MARNIX MOTIEF

SCHOOLJAAR 2010-2011 | NUMMER 19 | OKTOBER | 2010

VAN DE SCHOOLLEIDING

2 De leerling centraal

2 Ouderraad in geprek met schoolleiding

3 Een sectie stelt zich voor

3 Inspectiebezoek

4 Taal en rekenen

4 Mijn voorbeeld

5 De conciërges van het Junior

5 Bestuursstructuur gewijzigd

6 Naar Langweer met klas 2

6 Docenten 'naast de kast'

6 Dichter bij de leerling

7 Even voorstellen...

8 Een avond vol nieuwe levens

8 Magister geeft steeds meer informatie

8 Colofon

De wereld om ons heen wordt steeds digitaal

Ook in het onderwijs zijn we in snel tempo aan het digitaliseren en zeker op het Marnix College. Neem maar eens een doorsnee dag van een docent: 's ochtends logt hij in op het schoolnetwerk, kijkt op zijn laptop of er nog roosterwijzigingen zijn, geeft online via het draadloze netwerk de absenten door aan de schooladministratie en begint vervolgens zijn thuis digitaal voorbereide les te geven met behulp van zijn smartboard. Als het tijd wordt om de cijfers van de leerlingen in te leveren, doet hij dat via het internet vanuit zijn studeerkamer thuis en de onvermijdelijke schoolinterne Nieuwsbrief en mededelingen van collega's belanden allang niet meer in zijn papierpostvakje, maar natuurlijk in zijn e-mail inbox.

Onze leerlingen, uw dochters en zoons, merken bijna dagelijks dat wij in toenemende mate digitaliseren, maar ook u als ouders merkt dat. Zo wordt bijna alle correspondentie tussen het Marnix College en u als ouders per e-mail gevoerd, ontvangt u uitnodigingen voor ouderavonden per mail en kunt u (dagelijks, als u dat zou willen) via het internet de vinger aan de pols houden met betrekking tot de prestaties van uw dochter of zoon. Er zijn eigenlijk nog maar een paar analoge uitzonderingen in het digitale contact dat de school met de ouders heeft. De meest in het oog springende uitzondering wordt natuurlijk gevormd door de rapporten van onze leerlingen die we nog steeds op papier verspreiden en de tweede opvallende uitzondering heeft u op dit moment in de hand.

Marnix Motief, ons oudercontactmagazine, komt ook nog steeds op papier naar u toe.

Je moet je eigenlijk in gemoede afvragen hoe lang *Marnix Motief* en de leerlingrapporten nog analoog naar u toe zullen komen....

Inmiddels is er alweer een nieuwe loot aan de boom van de digitale communicatie en berichtgeving verschenen. Met ingang van het kalenderjaar 2009 publiceert het Marnix College namelijk een jaarverslag waarin de school een overzicht geeft van de behaalde prestaties, de middelen waarmee dat gebeurt is en de stand van zaken op een aantal belangrijke aspecten van de school als organisatie. En u raadt het al ... dat Jaarverslag 2009 is uitsluitend digitaal verschenen en natuurlijk te vinden op onze website.

U wordt van harte uitgenodigd dat Jaarverslag te bekijken; we hebben immers voor u geen geheimen. Kortom, het lijkt een onstuitbare ontwikkeling: digitaal, digitaal, digitaal. Waar zal dat ophouden? Met de school die uitsluitend nog via Twitter met haar omgeving communiceert?

Ik moet u een geheim vertellen ... dat is al een beetje zo. In modern jargon: check onze website maar eens en de geruchten gaan dat zelfs de rector "op Twitter zit."

Het moet niet gekker worden ...

Even voorstellen: Rico op den Camp

Rico op den Camp (1960) is van origine geschiedenisdocent en heeft vier jaar ervaring als afdelingsleider. Hij heeft op diverse middelbare scholen gewerkt waaronder in Ter Apel, Amersfoort en Nijmegen. Omdat hij graag dichterbij huis wilde werken, ging hij solliciteren en zo kwam hij op het Marnix College terecht.

"Natuurlijk was de kleinere afstand niet de enige reden om voor het Marnix te kiezen. Het leek me ook gewoon een leuke school. Het Marnix staat voor gedegen onderwijs. Ik ben niet zo van dat alles leuk-leuk-leuk moet zijn, hoewel je leerlingen natuurlijk wel moet uitdagen en motiveren."

Op het Marnix College wordt met ingang van dit schooljaar gewerkt in teams en daarmee is er verandering gekomen in welke klassen onder welke afdelingsleider vallen. Rico zwaait de scepter over de klassen TTO en gymnasium 2, 3 en 4 en daarom deelt hij zowel op het hoofdgebouw als het Juniorgebouw een kamer met afdelingsleider Mariken Mallon die de belangen van 2 en 3 havo/vwo behartigt. Aangezien de tweede klassen allemaal op het Juniorgebouw zit-

ten, was er een kamer nodig op beide locaties. 's Ochtends is Rico op het Juniorgebouw te vinden.

"Ik heb geen ervaring met tweetalig onderwijs, maar ik heb er in opdracht van een andere school wel onderzoek naar gedaan. Het ging er toen om waarom de aanmeldingen voor het TTO na een aantal jaren tegen de verwachting in stagneerden. Dat bleek veel te maken te hebben met de beeldvorming die er op die school bestond over tweetalig onderwijs. Wel heb ik direct ervaring met het werken in teams. Op mijn laatste twee scholen heb ik beide keren de eerste twee jaar daarvan meegemaakt, dus vooral de opstartfase, maar er dus nog nooit de vruchten van geplukt. Ik heb wel gezien dat het werken in teams de insteek van docenten veranderde. Een klein voorbeeld van mijn vorige school is dat in de studiewijzers voor 3 gymnasium de toetsen stonden ingepland, maar de daadwerkelijke invulling ging in samenspraak met de leerlingen. Dat gaf docenten een heel andere kijk op onderwijs en het maakte de leerlingen een stuk zelfstandiger."

"Een van de dingen die me hier opvalt is,

dat er veel aan toneel wordt gedaan. Er zijn hier meer buitenschoolse activiteiten dan op mijn vorige twee scholen. Het lijkt erop dat er hier continuïteit in zit. Vaak is het op scholen zo dat dit soort dingen docentgebonden is. Vertrekt de docent, dan stort de hele boel in elkaar en dat is jammer."

Naast zijn werkzaamheden in het onderwijs heeft Rico in de loop der jaren ook het nodige vrijwilligerswerk verzet, waaronder bij scouting. "De voetbal- en schaatsclub van mijn kinderen heb ik ook regelmatig begeleid. Iets heel anders dat ik nog gedaan heb, is het begeleiden van verslaafden."

Veel van zijn vrije tijd brengt Rico door met zijn gezin. Hij houdt van wandelen, zwemmen, toeren op zijn racefiets en heeft een passie voor muziek. Hij mag graag luisteren naar Franse en Italiaanse chansons, popmuziek uit de jaren '60 en '70, maar bovenal naar muziek met *American roots*.

door Ginette Wieken

door Leo Spelt, rector

De leerling centraal

“Het liefst zou ik sportarts worden van een schaatsploeg”

Ruben Beumer (11) is ten tijde van dit interview bezig aan zijn vierde dag Marnix College.

“Ik moest wel wennen aan al die lokalen, maar ik leer de weg al. Nu vind ik het wel lekker om tussen de lessen even uit te kunnen waaien op de gang. Alle drukte valt me

wel een beetje tegen. Wel vind ik het leuk om zoveel verschillende leraren te hebben en ook dat het mensen zijn die van een vak heel veel afweten. Mijn klas T1t is heel gezellig. Er zitten nog vier kinderen in van mijn basisschool. Het is een gevarieerde klas met ook kinderen uit Afghanistan en Vietnam. Dat vind ik leuk. Op de begroetingsdag moesten we een spel maken, een ganzenbord met vragen en dat gingen we later spelen. Zo leerden we elkaar steeds beter kennen en dat vond ik heel leuk.”

Keuze voor Marnix: “Ik ben overal naar de Open Dagen geweest en ik heb over de voor- en nadelen nagedacht. Het Pallas viel voor mij meteen af; van de andere scholen vond ik het Marnix het gezelligst.”

Keuze TTO: “Het is mijn droom om later in het buitenland te gaan studeren, misschien in Engeland of de VS, dus dan is het wel handig om heel goed Engels te

kunnen. Het liefst zou ik sportarts worden van een schaatsploeg. Ik hoef later niet rijk te worden als ik maar genoeg heb om van te leven.”

Vrije tijd: “Hockey en schaatsen. Ik schaats in de Gelderse selectie.”

Lievelingsfilm: “Ik houd wel van detectives als er een moord opgelost moet worden. Verder houd ik wel van de actiestukken en *special effects* in James Bondfilms.”

Lievelingsboek: *De grijze jager*. Dat gaat over een jongen die ridder wil worden, maar hij wordt niet toegelaten tot de krijgsschool. Dan gaat hij in training bij een Grijze Jager. Die kan dezelfde kleur aannemen als zijn achtergrond.”

door Ginette Wicken

Ouderraad in gesprek met de schoolleiding

“Lesuitval kan gehalveerd worden, maar”

Het nieuwe schooljaar is weer begonnen voor onze kinderen, de docenten, de schoolleiding en ook voor de ouderraad. Eén van de onderwerpen waarover zowel de schoolleiding als de ouderraad gedurende een schooljaar veel vragen en opmerkingen krijgt, is ‘lesuitval’. Zoals we van vroeger nog wel weten, is ‘lesuitval’ iets van alle tijden en scholen. Toch lijkt het dat ouders er tegenwoordig meer last van of meer moeite mee hebben. De ouderraad had een gesprek met Josephie Brefeld (plv. rector van het Marnix College) over dit veelbesproken onderwerp.

Josephie: “Lesuitval wordt door een aantal zaken veroorzaakt. Eén daarvan is natuurlijk uitval van docenten door ziekte. Het ziektepercentage (4,7%) van docenten van het Marnix ligt al jaren onder het landelijke gemiddelde. In dezen neemt de school de voor de hand liggende voorzorgsmaatregelen. Aan afwezigheid door ziekte kun je als school weinig doen. Ook lesuitval dat binnen de cao-regels valt (bv. verlof voor een bruiloft) is door de school niet te beïnvloeden. Het percentage lesuitval wordt vervolgens hoger door zaken die de school zelf organiseert in het belang van de leerlingen. In de 2e klas wordt er bv. een excursie georganiseerd naar een dierentuin en gaan we naar Langweer. Als twee klassen een week naar Langweer gaan, vallen de lessen van vier docenten in alle overige klassen uit. We hebben vaak twaalf tweede klassen, dus zes weken lang lesuitval door de werkweek in Langweer. En dat is dan alleen nog maar de tweede klas...In ieder leerjaar worden er excursies of andere reizen georganiseerd. En excursies willen we wel graag in ons onderwijs hebben, want een excursie werkt vaak veel illustratiever dan een les in het lokaal. 't Is eigenlijk simpel: leraren die weg zijn, kunnen geen les geven. Genoemde excursies concentreren zich meestal in de maanden september en

mei. In die perioden hebben we dan ook het meeste te maken met lesuitval. Daarnaast hebben we te maken met het feit dat we als school willen dat onze docenten ‘blijven’. Dat heeft ook enig lesuitval tot gevolg. Ik zal een paar voorbeelden geven:

- in 2013 dient er door iedere leerling een ‘rekenexamen’ te worden afgelegd;
- de eisen aan Nederlands (taalverzorging) worden aangescherpt;
- onderzoek heeft veel nieuwe informatie, ook voor docenten, opgeleverd over het puberbrein.

Als school willen en moeten we op dit soort zaken inspelen en onze docenten voorbereiden. Gevolg kan zijn dat we, om de docenten te informeren, de school een keer een mid-dag sluiten”.

Josephie Brefeld is al 12 jaar werkzaam binnen het Marnix. Eerst als afdelingsleider en sinds een paar jaar als plaatsvervangend rector. Je kunt je dus afvragen waarom de school er niet op inspeelt als ze al van tevoren weet dat in de maanden september en mei de lesuitval zal oplopen? Josephie: “Hoe zou je dat willen doen dan? Tijdelijke vervanging is vaak niet mogelijk. Leraren zijn gespecialiseerd, heel anders dan bv. leraren op een basisschool. Daar kan de ene leraar meestal wat makkelijker invallen voor een ander. In het voortgezet onderwijs heb je de ene week een docent wiskunde en een docent Frans nodig, en een week later een docent geschiedenis en een docent muziek. Daarnaast is het al erg moeilijk om voor bepaalde vakken (sommige talen en exacte vakken) voldoende gekwalificeerde docenten te vinden, laat staan dat het mogelijk is om vervangers achter de hand te hebben. We prijzen ons al gelukkig dat we, als één van de weinige scholen, geen vacatures hebben. Het Marnix is voor docenten een aantrekkelijke school. Onder andere door de sfeer op school, de centrale ligging

Tweedeklassers in Burgers Bush

en goede bereikbaarheid. Een ander aspect dat vervanging moeilijk maakt, is het feit dat een klas aan een leraar went en andersom. Na verloop van tijd weet een klas wat ze aan een leraar heeft en weet de leraar hoe hij met een klas om moet gaan. Halverwege het jaar een klas overnemen is een pittige klus. Om dan ‘even’ een vervanger in te zetten, is erg lastig”.

Word je er niet moe van om steeds deze vragen te beantwoorden en wat kunnen ouders doen als ze toch vragen hebben over de lesuitval van hun kind?

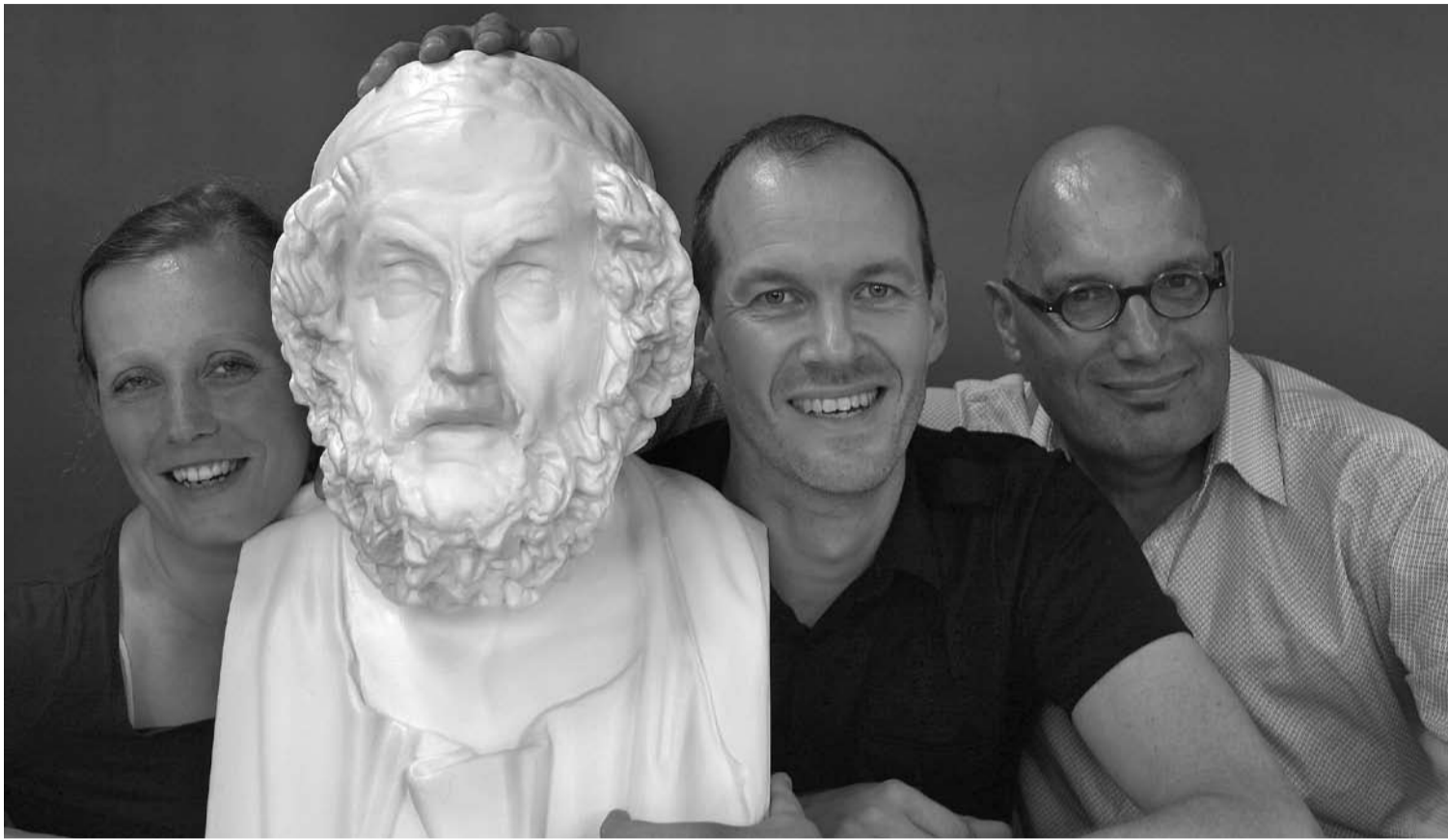
Josephie: “Als het vragen zijn, is het niet erg om er antwoord op te geven. Ieder jaar krijgen we een nieuwe groep leerlingen (en ouders) op het Marnix, dus is het logisch dat de vragen over lesuitval steeds terugkomen. We proberen de lesuitval echt zoveel mogelijk te beperken. We gaan als school wel uit van de aanname dat ouders het belangrijk en nuttig vinden dat we de genoemde extra’s organiseren en dus de lesuitval accepteren.

We kunnen lesuitval flink terugdringen, zelfs halveren, maar dat gaat dan ten koste van de door de leerlingen en hun ouders zeer gewaardeerde excursies, uitwisselingen en werkweken”.

“Ouders kunnen met vragen (o.a. over lesuitval) altijd terecht bij de mentor of afdelingsleider. Die kan altijd uitleg geven. Ik zou het fijn vinden wanneer de ouders zich realiseren dat ook lesuitval een geval van “give and take” is. Het ene jaar heeft de leerling er last van (lesuitval), het jaar erop heeft de leerling er plezier van (excursie, werkweek). En, nogmaals, we kunnen de lesuitval met de helft terugbrengen door ‘de slagroom en de kers van de taart te halen’. Gezien de onderwijskundige meerwaarde en de enthousiaste reacties van de (ex-)leerlingen en hun ouders lijkt ons dat geen goed idee.”

door Marco van Harn
voorzitter Ouderraad Marnix College

De sectie Klassieke Talen stelt zich voor

De vaksectie Klassieke Talen is altijd een speciale vaksectie geweest, omdat de leden naast vakdocenten ook dragers waren van een schooltype: het gymnasium. Het komende schooljaar zal hier verandering in komen met de invoering van een apart team voor de tweede, derde en vierde klassen gymnasium en TTO (tweetalig onderwijs).

Latijn en Grieks zijn keuzevakken en dat biedt mogelijkheden. Omdat leerlingen het vak kunnen laten vallen als het teveel moeite kost of als zij het niet interessant vinden, lukt het steeds een hoog niveau te handhaven. Dat houdt de vakken boeiend, ook voor leerlingen die verder geen talen in hun pakket gekozen hebben. Latijn en Grieks worden dan ook veel gekozen door leerlingen met een bètaprofiel.

Op het Marnix worden de Klassieke Talen gegeven door drie personen.

Ilja Anthonissen werkte in het verleden o.a. op een school in Haren en heeft daarna een

Bijbelvertaalproject begeleid in een ver buitenland: Kazachstan. Hij woont nu in Doorwerth met zijn vrouw, die Klassieke Talen geeft op Het Streek, en kinderen Marieke en Niels. Op het Marnix gaf hij de afgelopen jaren vooral Grieks en was één van de begeleiders van de Provencereis in klas 4. Twee dagen per week is hij huisvader en 's avonds en in het weekend diaken in de Hervormde Kerk in Renkum. In de schaarse vrije momenten die dan nog overblijven, verslindt hij bij voorkeur autoboekeken en -tijdschriften.

Marieke Roelofs studeerde naast Klassieke ook Keltische Talen. Het zal dus niet verbazen dat zij jaarlijks leerlingen probeert te strikken voor deelname aan de Taalkunde Olympiade in Leiden. Verder is zij actief als begeleider bij het intergymnasiaal debat-toernooi en regelt uitstapjes naar theatervoorstellingen. Na mentoraten in klas 2 en 3 zal zij dit schooljaar leerlingen uit klas 5

begeleiden als mentor en op de Romereis. Zij beheert de website <http://marnixklassieketalen.web-log.nl> en houdt van film, hardlopen en skaten.

Paul Wiewel is de excentrieke Amsterdammer die de leerlingen erg bijblijft, zo blijkt uit de stukjes van leerlingen in het examenboek. Zijn onorthodoxe manier van lesgeven is voor sommige brugklassers even wennen, maar dat is snel voorbij en aan het eind van de schoolloopbaan blijkt dat ze hem erg hebben gewaardeerd. Dhr. Wiewel is de man achter de Romereis, was jaren mentor in klas 3 en organiseerde voor die klas de Trierreis. Daarnaast helpt hij mee bij het debatteam en heeft een site met lesmateriaal: <http://auxilium.webs.com>. Buiten school sport hij veel (wielrennen, hardlopen) en houdt hij van klassieke muziek.

door Marieke Roelofs

Inspectiebezoek

Regelmatig bezoekt de Inspectie van het Onderwijs alle scholen in Nederland en geeft vervolgens een oordeel over de kwaliteit van het onderwijs dat aan die scholen wordt gegeven. In het afgelopen voorjaar bezochten twee inspecteurs ook onze school en uiteraard waren we zeer benieuwd naar hun oordeel.

Toen de beoordelingsbrief op de mat viel, bleek dat de inspecteurs in grote lijnen tevreden waren over wat zij op het Marnix College hadden gezien. Daarom, zo deelden zij ons mee, zou het gewone toezichtskader gehandhaafd worden. Met andere woorden: er was dus geen reden voor enige vorm van ongerustheid of verscherpt toezicht.

Natuurlijk willen we u de hoofdlijnen van het inspectieoordeel niet onthouden. Zo is de inspectie zeer tevreden over het pedagogische klimaat van de school en stelt zij vast dat docenten en leerlingen op een respectvolle en plezierige manier met el-

kaar omgaan. Ook onze opbrengsten zijn in grote lijnen voldoende tot goed, maar de inspectie wees ons wel op een plek die aandacht vraagt: het percentage zittenblijvers in klas havo 3 is naar het oordeel van de inspectie aan de hoge kant.

De onderwijstijd en de absentieadministratie worden als "voldoende" gekwalificeerd. Er wordt door de inspecteurs overigens wel opgemerkt dat we op een aantal punten nog efficiënter met onze klassikale onderwijstijd kunnen omgaan en dat geldt dan met name voor de fase van de les waarin de leerlingen zelf aan het werk zijn. Verder gaf de inspectie aan dat onze leerlingen door ons goed "bediend" worden in prettige lessen, maar adviseerde ons wel om met name op het gebied van gedifferentieerde didactiek en maatwerk nieuwe initiatieven te ontwikkelen, bijvoorbeeld door meer variatie in (uitdagender) werkvormen aan te brengen.

Ook op het gebied van de zorg gaf de in-

spectie ons waardevolle *feedback*. Op het niveau van de afzonderlijke leerling is er volgens de inspectie op onze leerlingzorg niets aan te merken: de mentoren en de verschillende specialisten doen hun werk zeer betrokken en goed. De inspectie constateerde echter wel een verbetermogelijkheid op het gebied van de coördinatie van diverse soorten leerlingzorg.

Het spreekt voor zich dat schoolleiding (afdelingsleiders en directie) en de nieuw gevormde afdelingsteams in de komende tijd serieus aan de slag zullen gaan met de bevindingen en de aanbevelingen van de inspectie. Dankzij deze waardevolle adviezen weten we voor de jaren die voor ons liggen wat ons te doen staat. In het komende schooljaar zullen de afdelingsteams dan ook actieplannen opstellen en uitvoeren die ertoe zullen leiden dat de kwaliteit van ons Marnixonderwijs op hoog niveau blijft.

Agenda

ma 18 okt. t/m vr 22 okt.
vakantie

ma 25 okt.

Huiswerkij voor alle klassen m.u.v. de examenklassen

2e uur, aula van het Juniorgebouw
Kick-off voor alle tweede klassen van het project *De Rechten van het Kind* waarin de sectie levensbeschouwing van het Marnix, de Gemeente Ede en Unicef samenwerken

wo 27 okt.

aula hoofdgebouw
Pestproject voor alle 2e klassen

do 28 okt.

19.30 uur, aula hoofdgebouw
Voorlichtingsavond over de profielkeuze voor ouders van leerlingen in havo-3

Vanaf 19.00 uur, hoofdgebouw
Mentorspreekavond voor mentoren van A2a en A2b

vr 29 okt.

19.30-23.00 in de kantine van het Juniorgebouw
Feestavond voor alle eerste- en tweedeklassers

ma 1 nov. t/m vr 5 nov.

1e tentamenweek

do 4 nov.

20.00 uur, studiezaal 005 hoofdgebouw
Vergadering Ouderraad

19.30 uur, aula hoofdgebouw
Voorlichtingsavond over de profielkeuze voor ouders van leerlingen in vwo-3

vr 5 nov.

20.00 uur, personeelskamer hoofdgebouw
Uitreiking van IB-diploma's aan geslaagde oudleerlingen

wo 10 nov. t/m 13 nov.

Reisdagen mavo-4

do 11 nov.

6e t/m 8e uur
Culturele middag voor havo-3 en vwo-3

vr 12 nov.

4e, 5e en 6e lesuur
Startbijeenkomst profielwerkstukken 5-havo

di 16 nov.

Uitreiking cijferkaarten aan de examenklassen

19.30 uur, aula hoofdgebouw
Voorlichting ouders mavo-3 leerlingen over studie- en beroepskeuze

do 18 nov.

na de 2e pauze
Volleybaltoernooi voor liefhebbers uit de vierde klas

vr 19 nov.

na de 2e pauze
De tweede klassen gaan naar de feestelijke afronding van het project *Kinderrechten en Kunst*

Taal en Rekenen

In de afgelopen jaren is steeds duidelijker geworden dat een groot deel van de jongeren en jongvolwassenen moeite heeft met taal en rekenen. De kranten staan vol met verhalen over pabostudenten die niet kunnen spellen, verpleegkundigen-in-opleiding die doseringen van medicijnen niet kunnen berekenen, mbo'ers die geen fatsoenlijke (sollicitatie-)brief meer kunnen schrijven en studenten Rechtsgeleerdheid die pleidooien schrijven die bol staan van de stijl-, spelling- en grammaticale fouten. Universiteiten, hogescholen en mbo-opleidingen zijn dan ook niet tevreden over het niveau van de basisvaardigheden en steeds vaker neemt het vervolgonderwijs instaptoetsen af en biedt zij remediërende programma's aan.

Het ministerie van OC&W heeft een commissie aan het werk gezet om de aard en omvang van het probleem in kaart te brengen. Het werk van die commissie heeft voor zowel rekenen als taal geresulteerd in het vaststellen van de gewenste eindniveaus voor alle onderwijssectoren. In het voorjaar van 2010 heeft dat geleid tot nieuwe wetgeving. Zo komt er m.i.v. het schooljaar 2013-2014 een rekenexamen voor al onze leerlingen. Op datzelfde moment gaan ook de eisen voor taalverzorging Nederlands omhoog. In de komende jaren zal daarom op alle Nederlandse scholen het onderwijs in taal en rekenen geïntensiveerd worden. Wat doet het Marnix College om zich voor te bereiden op de nieuwe eisen?

Zoals u vorig jaar al in *Marnix Motief* heeft kunnen lezen, heeft de school sinds augustus 2009 een basisbegeleider taal en rekenen in huis: mevrouw Ineke Bette. In samenwerking met de sectie Nederlands screent mevrouw Bette alle brugklassers en brengt hun hiaten op het gebied van taal en rekenen in beeld. Vervolgens gaat zij met kleine groepjes leerlingen aan het werk om de geconstateerde achterstanden weg te werken. Aan het eind van de brugklas worden alle leerlingen nog een keer

getoetst en zonodig wordt de intensieve begeleiding voortgezet.

Voor wat betreft rekenen worden alle leerlingen ook na de brugklas met enige regelmaat getoetst. Om het gewenste eindniveau te behalen, is het voor de meeste Marnixleerlingen voldoende de basale vaardigheden een beetje te blijven oefenen. Dat oefenen gebeurt ook in de lessen wiskunde. Als uit een periodieke toets blijkt dat een leerling op een deelgebied onvoldoende vaardig is, dan kan hij met door de school beschikbaar gesteld oefenmateriaal zijn rekenvaardigheden (weer) op peil brengen. Zonodig helpt mevrouw Bette daarbij tijdens een keuzewerktijduren rekenen. Uiteindelijk zullen de leerlingen voldoende voorbereid zijn op het rekenexamen.

In het schooljaar 2010-2011 toetst de school ook alle leerlingen in vwo-3. Zij zijn

de enigen die niet al door mevrouw Bette gescreend zijn en die in (of wellicht al voorafgaande aan) hun examenjaar een rekenexamen moeten afleggen. Mocht blijken dat bepaalde leerlingen een (deel-)vaardigheid niet voldoende beheersen, dan biedt de school die 3-vwo'ers de gelegenheid één lesuur in de week onder leiding van mevrouw Bette hun rekenvaardigheid weer op peil te brengen.

Uit de rapporten van de door het ministerie ingestelde expertgroepen blijkt duidelijk dat het veel moeilijker is de eisen voor taal scherp te formuleren dan voor rekenen. De uitkomst van een bepaalde rekensom is goed of fout, maar wát precies maakt dat een leerling wel of niet formuleert op het niveau van een vwo-examenkandidaat? Hoe bepaal je of er sprake is van "geen merkbare beperkingen in het woordgebruik" (een eis die aan vwo-kandidaten gesteld wordt) of juist van "variatie in woordgebruik" (iets dat een havo-kandidaat moet laten zien)? Het is niet voor niets dat er voorlopig geen sprake is van een taalexamen, parallel aan het rekenexamen. Dat neemt niet weg dat de eisen voor taalverzorging omhoog zullen gaan. Van al onze leerlingen wordt straks verwacht dat zij correct spellen, zorgvuldig leestekens plaatsen, onregelmatige werkwoorden correct vervoegen en eenvoudige metatalige begrippen kunnen hanteren. Met dat laatste wordt bijv. bedoeld dat ze in een zin het werkwoord of de voornaamwoorden kunnen aanwijzen. Wie deze dingen niet kan, zal m.i.v. het examen 2014 slechter scoren dan nu het geval is.

Om er voor te zorgen dat onze leerlingen straks niet alleen voor rekenen, maar ook voor taal grondig voorbereid zijn, is op school een werkgroep actief. Daarnaast heeft de sectie Nederlands het programma al aangepast met het oog op de strengere eisen.

Brugklassers zullen tijdens invaluren vooral moeten werken aan taal en rekenen waar-

bij elke leerling op maat gesneden oefenmateriaal aangeboden krijgt, gebaseerd op de uitkomst van de diagnostische toetsen die mevrouw Bette en de sectie Nederlands in september afnemen.

De experts die de adviezen voor het ministerie van OC&W opgesteld hebben, staan op het standpunt dat een verbetering van de taalvaardigheid alleen bereikt kan worden als alle docenten, welk vak zij ook geven, aandacht besteden aan taalverzorging. De school stimuleert dat met haar "rode sticker-beleid" waarover ik in *Marnix Motief* 15 al eens schreef. Leerlingen die iets moeten inleveren dat niet onder tijdsdruk tot stand heeft hoeven komen, - denk aan een boekverslag, een verslag van een proef, een praktische opdracht of een profielwerkstuk-, krijgen dat voorzien van een rode sticker retour als het werk taalkundig slecht verzorgd is. Het cijfer gaat omhoog als het werk binnen een week verbeterd op nieuw ingeleverd wordt.

In de loop van het komende schooljaar organiseert de school voor haar hele docententeam ook nog een scholingsbijeenkomst taal en rekenen. Doel van die bijeenkomst is er voor te zorgen dat alle docenten op de hoogte zijn van de nieuwe eisen die er m.i.v. 2014 aan onze leerlingen gesteld worden.

Ouders die willen weten wat het vereiste eindniveau is voor leerlingen die net de basisschool afgerond hebben, of voor leerlingen die op het punt staan een mavo-, havo- of vwo-opleiding af te ronden, kunnen zich daarvan een beeld vormen door eens te gaan kijken op de volgende website: www.taalenrekenen.nl. Wie daar doorklikt naar de rapporten *Over de drempels met Taal* en *Over de drempels met Rekenen* kan voorbeelden bekijken van wat de leerlingen aan het eind van een schooltype zouden moeten kunnen.

door Josephie Brefeld

Mijn voorbeeld

Mijn middelbareschooltijd heb ik doorlopen op het Ulenhof College in Doetinchem. Het was een geweldige tijd, mede dankzij een aantal erg gedreven docenten. Ik kreeg bijvoorbeeld les van een docent geschiedenis die ik nooit heb betrapt op ook maar iets van chagrijn. Hij liep altijd vrolijk naar zijn lokaal met een krant onder zijn arm. Maar mijn échte voorbeeld is natuurlijk een docent Frans: Meneer Hopmans. Van vwo 3 tot mijn eindexamen heb ik mogen genieten van zijn Franse lessen. Door zijn grote passie voor Frankrijk en de Franse taal verveelden zijn lessen nooit.

Wat me nog goed bij staat, zijn de literatuurlessen. Tijdens die lessen, vaak het eerste uur, las hij ons regelmatig voor. Heerlijk wakker worden was dat! Verder deden we heel veel oefeningen en spelletjes om onze spreekvaardigheid te verbeteren. Zijn SMOESkaartjes, een spel om de spreekvaardigheid te trainen, ben ik zelfs al in de kasten van het

Marnix tegengekomen. Zijn visie luidde: "Na je middelbareschooltijd zul je de opgedane kennis van het Frans vooral gebruiken in gespreksituaties."

Al die spreekoefeningen en mondelinge toetsen begonnen tijdens de zomervakanties in Frankrijk hun vruchten af te werpen. Mijn ouders spreken maar een paar woordjes Frans, dus werd ik vaak naar voren geschoven om het woord te doen. Tijdens één van die vakanties in Normandië brak een tand van mijn vader af, nota bene toen hij een stuk stokbrood wilde afbijten. Tijdens de daaropvolgende zoektocht naar een *chirurgien-dentiste* was ik tolk.

Ik wilde *la belle langue française* nog beter onder de knie krijgen en besloot Frans te gaan studeren in Nijmegen. Meteen na de introductieweek ontving ik een mailtje van mijn oud-docent: "En, hoe bevalt het?" Nog steeds hebben we af en toe contact. We mailen of spreken af en praten bij. Eerst spraken

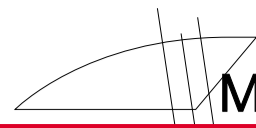

we over de studie, nu over het lesgeven. Vaak geeft hij mij dan nog wat van zijn oude boeken mee.

Inmiddels geniet meneer Hopmans van zijn pensioen en sta ik voor de klas. Zo zie je

maar weer wat een enthousiaste docent allemaal teweeg kan brengen!

door Renske Krajenbrink

Meekijken over de schouders van de conciërges van het Junior

Na de zenuwen van de Cito-toets en een zomervakantie vol dromen en twijfels is het dan eindelijk zover: de grote stap. Je eerste schooldag op het Marnix.

Gelukkig zijn er twee mensen bij wie je echt altijd terecht kunt: onze steunpilaren, de conciërges.

Even voorstellen? Mevrouw Lies Weller: lol, enthousiast en altijd vrolijk. Maar probeer geen loopje met haar te nemen, dat verlies je onherroepelijk.

Meneer Jan-Martin Boer: vriendelijk, rustig, bedachtzaam, niet omver te krijgen.

Zo'n eerste dag is altijd erg wennen natuur-

lijk. Daar sta je dan met je rooster vol onbegrijpelijke lokaalafkortingen.

Wat is in vredesnaam het verschil tussen J014 en J114?

Gelukkig is er op zo'n moment een conciërge die je geduldig op weg helpt. J staat immers voor Junior, 0 voor begane grond en 1 voor eerste verdieping.

Zonder afspraken is het natuurlijk lastig samenleven, dus kent ook het Junior een paar duidelijke regels.

Zo is de fietsenkelder uitsluitend bestemd voor onze brugklassers, denderen wij niet tijdens lokaalwisselingen *en masse* de trap af

en liggen in de pauzes alle tassen op de zogenaamde tassenbank. En.. *last but not least*.. wordt er, behalve in de kantine, in school onder leestijd niet mobiel gebeld. Punt.

Iets anders. Stel dat je bijvoorbeeld geplaagd wordt en je weet je even geen raad. Neem dan op zo'n moment de conciërges in vertrouwen. Zij schakelen, als dat nodig zou zijn, je mentor of je afdelingsleider, meneer Van Dam, in.

Trouwens, wanneer je ouders het Junior belten, dan krijgen zij, het zal je niet verbazen, één van de conciërges aan de lijn.

Het kan zijn dat je per ongeluk je passer of je gymbroek vergeten bent en in veel gevallen kun je ook dan bij de conciërges terecht. De afspraak is dat wanneer je wat van hen leent je (tijdelijk) je schoolpasje inlevert.

Corvee? Bestaat dat nog? Ja hoor. Dan mag je buiten rotzooi prikken, gevallen jassen aan de kapstok hangen, papierbakken legen of de afwasmachine in- of uitruimen.

Net als jullie kunnen wij, docenten, absoluut niet zonder onze conciërges. Zonder hun welwillende ondersteuning zou het een echte chaos worden.

Met hen proberen wij er voor jullie te zijn. Neem maar van ons aan dat wij er alles aan zullen doen om jullie vanaf de allereerste dag een onvergetelijke schooltijd te bezorgen!

door Jeannette de Boer

Bestuursstructuur gewijzigd

Na een lang voortraject en goed en intensief overleg tussen het bestuur van het Marnix College en de Medezeggenschapsraad besloot het bestuur van de school in mei jongstleden tot een belangrijke wijziging in de bestuursstructuur van de school. *Marnix Motief* vroeg de voorzitter van de nieuw gevormde Raad van Toezicht, mevrouw Mirjam Leloux, naar het hoe en waarom van deze verandering.

Waarom is de bestuursstructuur eigenlijk gewijzigd?

De overheid legt de lat steeds hoger als het gaat om ons onderwijs. Te denken valt daarbij aan essentiële punten als kwaliteit, transparantie en scheiding tussen bestuur en intern toezicht. Veel scholen voor voortgezet onderwijs zijn daarom bezig om hun bestuurlijke constructie te heroverwegen. Dat heeft het Marnix ook gedaan.

Wat is er precies veranderd in de bestuursstructuur?

We hebben onze interne toezichthoudende taak verder willen aanscherpen. In de nieuwe bestuursstructuur worden de bestuurlijke taken gedelegeerd aan de huidige directie, die vanaf nu dan ook College van Bestuur heet. Het huidige College van Bestuur heeft enkele managementtaken

vervolgens doorgedelegeerd aan afdelingsleiders. Deze afdelingsleiders hebben hiervoor extra training ontvangen. En het vroegere Bestuur is nu Raad van Toezicht geworden, en kan zich nu nog strikter aan de toezichthoudende taak houden.

Wat betekent dat eigenlijk in de dagelijkse praktijk?

Als Bestuur werkten we de afgelopen jaren al als een "Bestuur op afstand". Dat betekende dat we ons niet met de dagelijkse gang van zaken op school bezighielden.

Alleen als er problemen waren, of als er een nieuwe rector moest komen, traden we naar voren en namen onze verantwoordelijkheid.

Wat gaat de Raad van Toezicht concreet doen?

De Raad van Toezicht gaat doen wat de naam al zegt: toezicht houden. We dienen voor het College van Bestuur als klankbord/toetssteen op financiële, personele, materiële en strategische onderwerpen; we zijn toegankelijk voor inspraakorganen en zien verder toe op een correct verloop van processen binnen de school. Het College van Bestuur is voor iedereen echter het eerste aanspreekpunt.

Hoe is de samenstelling van de Raad van Toezicht tot stand gekomen. Wie zitten in die Raad?

Vanwege de continuïteit zijn vanuit het "oude" bestuur vijf leden naar de nieuwe Raad van Toezicht overgegaan. Deze leden hebben gezamenlijk de juiste expertise volgens de gemaakte profielschets voor de Raad van Toezicht. Er is een rooster van aftreden. Bij het zoeken naar nieuwe leden van de Raad van Toezicht houden we de profielschets als leidraad en zullen we tevens kijken naar hun professionaliteit en affiniteit met het onderwijs.

Agenda

do 25 nov.

20.00 uur, aula hoofdgebouw
Cabaretvoorstelling Ganoteon: Schudden met Noorderzon

vr 26 nov.

Uitreiking rapporten

10.00-11.00 uur, aula hoofdgebouw

Optreden van Murth Mossel voor mavo-3

do 2 dec.

20.00 uur, personeelskamer hoofdgebouw
Vergadering Ouderraad

vr 3 dec.

Na het 3e lesuur
Sinterklaasviering voor de brugklassen

ma 6 dec.

Huiswerkvrij

12.00-16.00 uur op Het Streek

Interscholair volleybaltoernooi voor liefhebbers uit de klassen 3 en 4

do 9 dec.

19.30 uur, aula hoofdgebouw
Café ToTAAL

ma 13 dec.

19.00 uur
Ouderavond

di 14 dec.

19.00 uur
Ouderavond

vr 17 dec.

8.00 uur
Kerstvieringen Juniorgebouw

Na het 3e lesuur

Kerstvieringen klassen 3 t/m 6

ma 20 dec. t/m vrijdag 31 dec.

vakantie

ma 3 jan. 2011

Huiswerkvrij

Café ToTAAL 2009

Naar Langweer met klas 2

Vraag een tweedeklasser naar zijn leukste ervaring op het Marnix tot dusver en het antwoord zal steevast zijn: Langweer.

Daar staat immers aan de Langweerder Wielen ons mooie paviljoen. 'Langweer' is een begrip, een jarenlange traditie waar iedere Marnixiaan één keer in zijn leven geweest moet zijn.

Hier vindt ook de jaarlijkse werkweek voor klas 2 plaats. Een week waarbij je de kans krijgt om elkaar, leerlingen én docenten, op een heel andere manier te leren kennen.

Ook op de wat mindere momenten, als je bijvoorbeeld chagrijnig bent. Of zonder make-up.

Ellemarijn, Alessio, Iris, Anne, Marlies, Vera, Bouke en Alex waren vorig jaar op werkweek in Langweer. Samen met docent Wouter Vink diepen wij herinneringen op aan september 2009.

Navraag leert ons dat *chillen* toch wel het allerleukste onderdeel van het programma

blijkt te zijn. Een beetje lummelen, geen verplichtingen aan je hoofd, wat doelloos op en neer lopen naar het dorpje met zegge en schrijve één supermarktje. Eindeloos pingpongen, want dit spelletje had een aantal jongens zodanig in zijn greep dat ze er haast bij neervielen.

Leren zeilen scoorde ook hoog. Marlies: 'Wij gingen een keer zo schuin dat ik drie keer om mijn moeder geroepen heb! Had je lang haar, dan hing je zo met je haar in het water.'

Goede gesprekken werden uiteraard ook gevoerd. Het liefst op de zeilboot. Met die leuke schipper Hans bijvoorbeeld. Over wie nu precies op wie is of was. Verliefdheden en relaties. Hans begréep je tenminste. En dumpte je vervolgens, bij wijze van grap, op een vlot. Humor? Mwa.

Het stikte er trouwens van de muggen, om gek van te worden. Ook op de slaapzalen. Logisch, want het licht brandde daar haast dag en nacht. De slaapzaal... daar noem je

wat. Die van de meiden lag bezaaid met pepernoten, tot en met in bed aan toe.

Was je net een beetje in slaap, haalden de jongens het in hun hoofd om om 5 uur te gaan douchen! Docent Klaas Vink kon dit niet echt waarderen.

Vervolgens schalde om 7.30 uur Jan Smit door de boxen. Ook goedemorgen.

Docente Saskia Maas vond het wel grappig te ontdekken wie er thuis gewend is de handen uit de mouwen te steken en wie er blijkbaar nog nooit een doekje in handen had gehad. Of zij aan zij koken met leerlingen die, zo jong als ze zijn, nu al over allerlei culinaire ambities blijken te beschikken.

Docent Sander Hoogteijling kon een glimlach niet onderdrukken toen een leerling hem vroeg of hij kon voetballen. Natuurlijk kon hij voetballen! De diversiteit in programmering vond hij een schot in de roos: sport en spel, pubquiz en een bezoek aan het zwembad. Bovendien wisten leerlingen hem

keer op keer te verbazen met hun creatieve (filmische) vondsten en zetten zij filmpjes in elkaar met thema's als 'Een interview met een koe' of 'Een dood lijkt'.

Een werkweek is en blijft natuurlijk een uitputtingslag voor alle deelnemers. Dat de leiding van tijd tot tijd ook wel eens van een lolletje houdt, blijkt uit het volgende. Tijdens het ontbijt stapte zij ineens zonder uitleg op, de leerlingen enigszins in vertwijfeling achterlatend, waarna deze, helemaal uit zichzelf, keurig aan de afwas gingen. En dat terwijl de leiding lachend op de steiger stond toe te kijken.

Afdelingsleider Willem Jan Slaats wist menigeen trouwens aardig de stuipen op het lijf te jagen. Met zijn heksenhoed, baard en pruik stond hij met tussenpozen midden in de nacht steeds op het raam van de jongensslaapzaal te kloppen. Sommige jongens waren overtuigd van een complot.

Het Keldertje is en blijft op de donderdagavond al jarenlang een treffende uitsmijter, zo vertelt Wouter Vink. Een speciaal voor ons afgehuurde disco in Langweer in, hoe kan het ook anders, een kelder. Iedereen massaal los op de dansvloer. Dat lichtgevende glitterpul in kapsels en op kleding van 'Glow-in-the-dark' gaf toch wel die extra dimensie.

Langweer? Voor velen onder ons al decennialang een onuitwisbare herinnering. Voor hen die Langweer nog voor de boeg hebben straks ongetwijfeld ook.

door Wouter Vink en Jeannette de Boer

Docenten "naast de kast" voor homo- en biseksuele leerlingen

De afnemende tolerantie ten aanzien van homoseksualiteit heeft een negatieve invloed op tieners die homoseksuele gevoelens koesteren. Vervelende opmerkingen over homo's en lesbo's maken dat zij steeds meer kampen met gevoelens van eenzaamheid en depressie. Tijd om ook op het Marnix College hier wat aan te doen.

De cijfers liegen er niet om. De helft van de homoseksuele jongeren denkt weleens aan zelfmoord en het percentage daadwerkelijke pogingen daartoe ligt onder lesbische meisjes en homoseksuele jongens beduidend hoger dan die onder hetero-jongeren, te weten 16% en 9% tegenover 3%, als dus het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP).

De meeste homo- en biseksuele jongeren ervaren hun middelbare school als een onveilige plek omdat zij daar geregeld onplezierige opmerkingen over homo's te horen krijgen. In tegenstelling tot hun heteroseksuele leeftijdgenoten kunnen zij niet praten over hun verliefdheden en beleven zij hun eerste liefde in het geheim of pas als zij de school verlaten hebben.

Een aantal leraren op het Marnix College vindt dat het hoog tijd wordt om het tij te keren en vindt het belangrijk dat leerlingen met homoseksuele en lesbische gevoelens

aanspreekpunten hebben op school. Ook gaat deze groep docenten brainstormen hoe zij de school een prettiger en veiliger oord kunnen maken voor deze leerlingen. Onder het motto: "Wil je in de kast blijven zitten, eruit komen, even in die kast kijken ... het is allemaal prima, als je maar weet dat wij als team naast je staan en je hulp of een luisterend oor kunnen bieden, mocht je dat

willen." En daarmee is het 'naast de kast'-team geboren dat (vooralsnog) uit achttien docenten bestaat.

In de loop van het schooljaar zullen zij gestalte gaan geven aan hun plannen.

door Ginette Wieken

Dichter bij de leerling

Er was het moment dat alle leerlingen van Turkse en Marokkaanse afkomst een hoog cijfer hadden voor een spellingtoets en veel andere leerlingen een onvoldoende. Waarop een leerling zei: "Dus als je een onvoldoende haalt, ben je pas goed ingeburgerd."

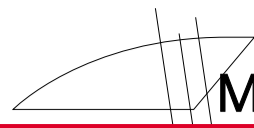
Er was eens een leerling die zijn spullen steeds niet op orde had. Ik had hem al een keer gematst door hem niet na te laten blijven, maar hem met een toespraakje weg te laten komen. Toen ik de volgende les een andere leerling aansprak op vergeten huiswerk zei hij: "Ja mevrouw, u kunt niet aan de gang blijven met iedereen te matsen hè..."

Er was eens een dag dat we het in de klas hadden over huishoudelijke taken. Eén leerling zei: "Ik doe het alleen als ze me ervoor betalen."

Er was eens een dag dat het hard regende. Op het toilet trof ik een meisje dat zei: "Mevrouw, ik durf zo de klas niet in. Mijn haar is nat!"

door Charlotte Olsman

Even voorstellen

Als nieuwe docent op het Marnix College wil ik me graag voorstellen.

Mijn naam is **Andries Dusink** en ik ben getrouwd met een lieve vrouw en heb 2 heerlijke kinderen, die al zelfstandig leven. Na mijn studie aan de Landbouw Universiteit in Wageningen heb ik 15 jaar ontwikkelingswerk gedaan in verschillende functies en daarmee mijn jongensdroom uitgeleefd om veel andere landen en volkeren te zien. Ik sta nu alweer tien jaar met veel plezier voor de klas als docent Economie en Management en Organisatie. Omdat mijn laatste baan bij het Pallas Athene niet verlengd kon worden, ben ik nu begonnen op het Marnix. In mijn beleving is dit een heerlijke school. In mijn vrije tijd houd ik van wandelen en naar vogels kijken. Tot ziens

Ik ben **Jacob van Hoof**, 29 jaar, docent Engels op het Marnix College. Tot aan de herfstvakantie vervang ik mevrouw De Boer en geef ik les aan 4 en 5 havo en 6 vwo IB. Hiernaast schrijf ik aan mijn MA-scriptie voor de studie Engelse Taal en Cultuur aan de Radboud Universiteit Nijmegen. De liefde en fascinatie voor Groot-Brittannië en de Britse (populaire) cultuur is voor mij de drijfveer geweest om na de middelbare school dieper de Engelse taal in te duiken. Tijdens mijn studie is het inzicht gegroeid over hoe waardevol de acquisitie van een (vreemde) taal daadwerkelijk is. Ik ben van mening dat de Engelse taal (met al haar culturele connotaties) dan ook niet louter als kennisvak op school dient te worden beschouwd, maar bovenal als instrument. Het is een kostbaar communicatief vermogen, nuttig voor nu en de toekomst. Dit is iets dat ieder mens op jonge leeftijd dankzij

goed onderwijs kan leren beseffen en zich eigen kan maken. Met deze instelling en bevoegdheid wil ik mijn leerlingen inspireren!

Mijn naam is **Daan Zijlstra** en tot voor kort kende ik Ede alleen van de bioscoop aan de A12 en een enkele uitwedstrijd bij de Ede-sche Boys, de plaatselijke voetbalvereniging. Hiermee is ook meteen mijn grootste hobby bekend. Nijmegen is al sinds een jaar of acht mijn thuisbasis, al is het de leerlingen niet ontgaan dat mijn roots nog dieper in het zuiden van het land liggen. Afgelopen lente ben ik begonnen op het Marnix

en mocht ik leerlingen van twee vierde klassen en een vijfde klas naar de zomervakantie en hun examenjaar begeleiden. Nu zijn daar ook twee derde klassen bijgekomen, en hoop ik iedereen door samen Engels te praten, moderne Britse literatuur te lezen en, ja ook een enkele keer *Friends*, veel plezier in het vak Engels te geven!

Mijn naam is **Marijke Westerveen** en in dit schooljaar vervang ik Boaz Boele als theaterdocent. Ik zal mij voornamelijk richten op lessen voor de 1e klas, 3 mavo en gymnasium 5. Wat ik vooral erg leuk vind, is dat ik het hele jaar door op het Marnix zal werken. Normaal gesproken doe ik nl. veel freelanceprojecten en zie ik verschillende scholen en leerlingen, nu ga ik met een paar vaste groepen aan de slag en kan ik met hen de verdieping van theater opzoeken.

Mijn naam is **Saskia van Kampen**. Na de studie Engelse Taal en Literatuur aan de Universiteit Utrecht ben ik naar het buitenland vertrokken om, na zes maanden in London te zijn geweest, een jaar les te gaan geven op een tweetalige school in Ulaanbataar, Mongolië. Een geweldige ervaring waarbij ik vooral het tweetalige aspect erg leuk vond. Dat is de reden dat ik het jaar daarop naar de BITEP lerarenopleiding in Utrecht ben gegaan. Mijn buitenlandstage was in Italië, de UWC Adriatic, een internationale IB-school waar meer dan 80 nationaliteiten twee jaar bij elkaar komen om te studeren. Daar heb ik vier jaar onder de Italiaanse zon lesgegeven, maar Nederland bleek toch te sterk te trekken. Toen de mogelijkheid zich voordeed op het Marnix te komen werken, heb ik die meteen gegrepen.

Hallo jongens en meisjes, dames en heren, Er is mij gevraagd een stukje te schrijven ter introductie van mijzelf, een van de nieuwe docenten. Mijn naam is **Daniël van Weert** en ik ben 25 jaar oud. Dit jaar ga ik het vak Frans geven aan de klassen H2a en H2b, H3b en H3c. Ik ben nog geen volleerd docent, maar ik hoop aan het eind van dit jaar mijn lesbevoegdheid te behalen aan de Hogeschool van Utrecht. Mocht iemand iets meer over mij willen weten, dan stel ik voor om me aan te schieten in de gangen, want ik geloof dat ik aan de woordlimiet zit voor wat betreft dit stukje. Ik wens iedereen dan ook een leuk en actief schooljaar met veel gelach ende vermaeck.

Hallo allemaal, leuk dat ik me op deze manier aan jullie kan voorstellen. Mijn naam is **Theo Meij** en samen met mijn vrouw Martine, zoon Ties en hond Lucca, woon ik in het schone Beuningen, onder (soms letterlijk) de rook van Nijmegen. In Nijmegen liggen ook mijn roots; ik ben er geboren en heb er een groot deel van mijn leven gewoond, gestudeerd en gewerkt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ik -met Ties- een seizoenkaart heb voor NEC en dus vaak in het Goffert-stadion te vinden ben. Andere hobby's van mij zijn lezen, klussen en muziek luisteren en muziek maken. Dat laatste doe ik alleen maar op elektronische instrumenten (keyboard, drums) die als groot voordeel hebben dat er een koptelefoon op aangesloten kan worden zodat anderen niet onder mijn creatieve uitingen hoeven te lijden. Naast het onderwijs -ik geef Nederlands in voornamelijk de bovenbouw- ben ik ook een behoorlijk aantal jaren in het bedrijfsleven actief geweest. Door gebruik te maken van mijn brede werkervaring kan ik jullie prima voorbereiden op het eind-examen, maar ook op dat wat daarop volgt. Natuurlijk is onderwijs en dus ook het vak Nederlands een serieuze zaak, maar ik vind wel dat er bij gelachen mag worden.

Dag allemaal. Mijn naam is **Samantha van den Heiligenberg**. Ik ben 22 jaar jong en woon in Arnhem. Van huis uit ben ik docent biologie, maar bij gebrek aan werkgelegenheid ben ik wiskunde gaan studeren en ik hoop snel mijn lesbevoegdheid te behalen. Op het moment geef ik wiskunde aan drie klassen in het Juniorgebouw. Ik vind het tot nu toe hartstikke gezellig op het Marnix en ik hoop dat dit zo blijft.

Omdat het mij voldoening schenkt, zit ik in het onderwijs.

Ik heb nu acht klassen met 199 leerlingen en elke leerling vind ik even bijzonder. De leerlingen groeien en ontwikkelen zich en ik mag dat zien, meemaken en zelfs beïnvloeden. Wie ben ik? Ik ben **Fleur Sterk**, 27 jaar. Na mijn studie biologie heb ik 3 jaar voor de universiteit van Wageningen gewerkt, binnen Onderwijs en Onderzoek. Daarnaast heb ik een half jaar bij R.S.G. Pantarijn gewerkt. In mijn vrije tijd volg ik een opleiding, ben ik aan het klussen in mijn nieuwe huis en als er dan tijd over is, kun je mij vinden achter het fornuis, in de tuin of op de atletiekbaan.

Mijn naam is **Nicole Kamphuis**. Ik ben 38 jaar en woon in Arnhem. Na mijn studie Nederlandse Taal- en Letterkunde aan de Universiteit van Utrecht was ik jarenlang werkzaam als communicatieadviseur totdat ik besloot een oude jeugdroom te verwezenlijken en docent Nederlands te worden. Nu geef ik les op het Marnix College. Tot nu toe ben ik alleen nog maar enthousiaster geworden: het vak van docent vind ik enorm veelzijdig. Ook geeft het veel voldoening. Mijn eerste indruk van het Marnix College is heel erg goed: je kunt merken dat de school al lang bestaat en een lange traditie heeft. Dit biedt leerlingen de kans om zich optimaal te ontwikkelen. Niet elke leerling vindt Nederlands een leuk vak. Dat hoeft ook niet. Toch geniet ik elke dag weer van bijzondere, onverwachte momenten!

Hallo Marnix. Ik ben **Niek Bijkerk** (24). Ik woon in Utrecht met mijn lieve vriend en onze drie ratjes. Als fervent zonnebrilverzamelaar (150) zul je mij 's zomers met veel verschillende brillen zien rondlopen. Van jongs af aan had ik al de ambitie om het onderwijs in te gaan. Al op de basisschool hielp ik mijn medeleerlingen met hun schoolwerk. Ik ben scheikunde gaan studeren vanwege mijn brede Bèta-interesse. Dat is ook wat ik aan de leerlingen wil bijbrengen. Om je heen is zoveel scheikunde. Hoe leuk is het niet als je meer begrijpt van alle spullen die je gebruikt!

Column

Een avond vol nieuwe levens

"Je hoeft niet mee te doen, hoor, als je er maar bent", zei Azc-mentrix Angelique van Akkeren nog toen ik bedenkelijk keek bij het woord *lasergamen*. Ik zag me al klunzen met een veel te groot geweer en al neergemaaid worden voordat ik zelf kon richten. Uiteindelijk deed ik toch maar mee op het slagveld van het Juniorgebouw en genoot met volle teugen.

Het gelukkige toeval wilde dat de repetitieweek net voorbij was. Alle lokalen waren open en het meubilair was de gang op geslept zodat de grote schoonmaak kon beginnen.

Zo boden niet alleen wat hoeken, trappen en de kluisjes de broodnodige dekking voor de schietpartijen, maar ook de gangen die vol tafels en stoelen stonden.

Voor het zover was, kregen we eerst een instructie hoe we met onze wapens moesten omgaan en waarop we moesten schieten om een ander te doden, te weten een plaats op het wapen of op het petje van de tegenstander.

Het leuke van *lasergamen* is dat - net als bij veel computerspelletjes - doodgaan heel relatief is. We hadden ieder twintig levens en als je dat weet, scheelt dat toch een stuk als

je door vijandig gebied rent. Nog mooier was het dat als je er qua doodgaan een potje van maakte, je bij de meegekomen *lasergamen*emenen gewoon een nieuw pakketje van twintig kon halen. Zo deden we eindeloos aan een soort instant reïncarnatie.

Nooit tevoren heb ik het Juniorgebouw zo'n spannende plek gevonden. Liep ik bij aanvang nog omringd door teamgenoten, altijd kwam er het spannende moment dat we de vijand, dat wil zeggen 'zij-met-de-andere-petjes', voor het eerst zagen opduiken achter een stapel stoelen of een lokaaldeur.

Voor de jongens van Azc leek het niet uit te maken dat ze keer op keer opnieuw levens konden bijtanken. Zij kweten zich bloedserieus van hun taak, wierpen zich zonnig op de grond, tiggerden verder en schreeuwden: "Geef me dekking", alsof ze maar één in plaats van twintig levens hadden.

Ik zag talloze bewegingen en tactieken terug die ik in de loop der jaren in actiefilms voorbij zag komen. Deuren boden prima dekking en een bureaustoel bleek een uitstekend, bewegend schild.

De meiden hadden meer onbekommerd plezier en een aantal bleek even onervaren als ik. "Mevrouw, ben ik nou dood of niet?" en dan staarden we naar de *display* op het wa-

pen zonder nog op te merken of we ons wel konden veroorloven zo onoplettend door het leven te gaan.

Frappant is hoe je meegeslept wordt door de sfeer. Hoe langer ik rondrende met zo'n wapen in mijn handen, hoe harder ik probeerde om mijn tegenstander te raken en hoe meer ideeën ik kreeg over hoe je iemand in een hinderlaag kan lokken. Pedagogisch verantwoord was het vast niet, maar ik heb toch een hoop plezier gehad, die avond.

Ik beleefde een angstig moment toen ik verscholen bij de kluisjes en hijgend van een renpartij, tuurde naar de plek waar ik wat tegenstanders richting fietsenkelder had zien verdwijnen. Vastberaden hen te raken voordat ze mij konden treffen, keek ik door de zoeker. Op dat moment voelde ik een hand op mijn schouder. Aangezien ik niet een aanval van achteren had verwacht, gilte ik het uit van schrik om vervolgens te ontdekken dat het om een teamgenoot ging. "Mevrouw Wieken, sorry, ik wilde alleen maar zeggen dat we het misschien van de andere kant moeten proberen. Ik kon

niet naast u gaan staan, want dan leggen ze me zo om."

Na afloop werd geïnventariseerd hoe we gescoord hadden.

Voor wie vindt dat ik mee heb gedaan aan een heel fout spelletje, kan ik melden dat ik veel meer levens heb gelaten dan genomen. Dat vind ik dan toch wel weer mooi van mezelf.

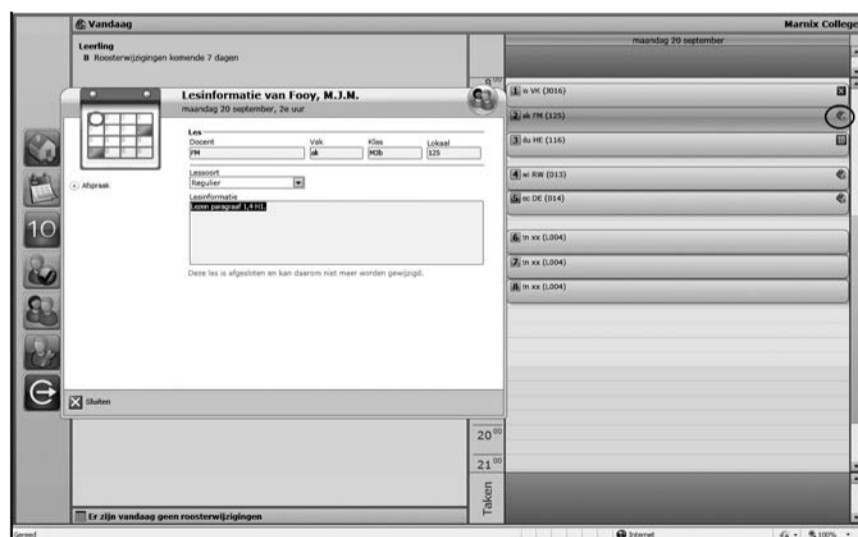
door Ginette Wieken

Magister geeft ouders steeds meer informatie

Nog maar twee jaar geleden konden ouders door in te loggen op Magister alleen maar zien wat hun kind gemiddeld stond voor de diverse vakken. Het was een beetje gissen of een docent de laatste cijfers die dochter- of zoonlief thuis meldde, al ingevoerd had.

Vorig schooljaar konden geïnteresseerden op de Marnix website al precies nazoeken hoeveel proefwerken en overhoringen er per vak per rapport gegeven werden. In Magister zag men niet alleen maar gemiddelde cijfers, maar alle behaalde cijfers die tot die gemiddelden hadden geleid.

Noem het belangstelling van ouders of controle, maar voor het eerst kunnen rapporten geen grote verrassingen meer opleveren. Niet alleen leerlingen en ouders zien meteen de stand van zaken, maar de docent zelf ook. Zij moeten uiterlijk twee weken nadat een toets is afgenomen de cijfers hebben ingevoerd. Het voorlezen van behaalde cijfers heeft dus vorig jaar voor het eerst aan spanning en magie ingeboet, want veel leerlingen hadden zelf al op Magister gezien wat voor cijfer ze gehaald hadden.

Dit jaar zijn ook voor het eerst de gehaalde deelcijfers zichtbaar.

Dit schooljaar gaat de school weer een stapje verder. Alle docenten gaan voor de onderbouwleerlingen én voor leerlingen van m3 en m4 nu het huiswerk in Magister zetten zodat ouders en hun kinderen te allen tijde kunnen zien of dat overeen komt met wat er in de agenda staat. Agenda's zijn daarmee zeker nog niet overbodig, want een gecrashte computer, eruit liggend internet of een klein broertje dat maar niet achter de computer

vandaan wilde komen, zijn geen geldig excuus voor het niet-weten wat het huiswerk was. Hoe het ook zij, de agenda van Magister is een reuzehandig naslagwerk en proefwerken staan er ook duidelijk in vermeld. Maar wie om wat voor reden dan ook niet op internet kan komen en zijn of haar eigen agenda niet vertrouwt, moet gewoon nog steeds een klasgenoot gaan opbellen.

door Ginette Wieken

Vakantierooster 2010 - 2011

Herfstvakantie	18 t/m 22 oktober 2010
Kerstvakantie	20 t/m 31 december 2010
Voorjaarsvakantie	21 t/m 25 februari 2011
Tweede Paasdag	25 april 2011
Meivakantie	2 t/m 6 mei 2011
Hemelvaartsdag	2 juni 2011
Vrijdag	3 juni 2011
Pinkstermaandag	13 juni 2011
Zomervakantie	4 juli t/m 19 augustus 2011

COLOFON

MARNIX COLLEGE

Marnix Motief is een uitgave van het Marnix College Ede en zal vier maal per jaar verschijnen, telkens voor het begin van een vakantieperiode.

REDACTIE: Jeannette de Boer, Josephie Brefeld, Marian de Jong, René de Koeijer, Leo Spelt, Ginette Wieken.

ADRES: Postbus 8037, 6710 AA Ede

Telefoon: 0318 - 650035, motief@marnixcollege.nl

FOTO'S: Rob Arts / **LITHOGRAFIE EN DRUKWERK:** BDU Grafisch Bedrijf Barneveld / **VERZENDING:** TNT